

SKANDEL

Magazin luških srednjoškolaca

Studen 2005 / broj 15

**NAJ OVOG LJETA
NEŠTO NOVO U NAŠEM MJESTU
INTERVJU IVAN
PUT PUTUJEM ANACORTES 2005.
ŠLAG NA KRAJU MATURALNO PUTOVANJE**

Dragi naši!

Opet smo se oprostili od ljeta i pozdravili jesen (a i novu školsku godinu), pa da vam olakšamo ove kišne dane, evo novog broja Skandela! I u ovom broju donosimo vam niz zanimljivosti koje će sigurno privući vašu pažnju. Naše "detektivke" su istražile što je bilo NAJ OVOG LJETA tako da to čeka sve one koji su se nevoljko oprostili od ljeta. Odlučili smo i malo zaviriti u razred novih maturanata i otkriti vam njihova razmišljanja. Također, ako ste se ovog ljeta našli na Braču, ili biste samo voljeli ići tamo, pročitajte sve o tom živopisnom otoku u ovom broju. Nije nam promaknulo ni da je, bez obzira na godišnje doba, jeans obavezan (i najpopularniji) odjevni predmet te vam donosimo sve o postanku jeans-a u rubrici Svi su ljudi za ... Za sve one kojima je TV obavezan dio svakodnevnice, donosimo novu sezonu Big Brothera i sve o filmskoj ikoni Jamesu Bondu. Za ljubitelje glazbenih legendi pripremili smo prilog o Beatlesima i Kurtu Cobainu, dok za vas koji volite putovanja i izlete donosimo izvješće o "Pohodu na Hum" i avanture naših učenica u Anacortesu. Kao "točku na i", u Šlagu na kraju odajemo vam pojedinosti ovogodišnje ekskurzije u Prag.

Što još čekate? Skandel u ruke, mozak na pašu i brojite dane do zimskih praznika, dotad ...činite SKANDEL!

Vaši Skandelaši!

SADRŽAJ

IMPRESSUM

SKANDEL: 15

Urednici i suradnici

Anita, Petra, Maria, Petra, Katarina, Tina,
Nina, Ana Marija, Damira, Deni, Karmen,
Ana, Maja, Petra, Cvito, Frankica,
Anđela, Tereza, Ingrid, Dušica

IZDAVAČ

Srednja škola Vela Luka

LEKTURA

prof. Jasminka Bačić,
prof. Zdenka Žuvela-Borovina

IZDAVAČ

Srednja škola Vela Luka

www.ssv1.hr

003	Događajnica	Naj ovog ljeta
003		Izlet u prirodu - Hum
004	Cooltura	Što je Tau?
004		Otok Brač
005		Kurt Cobain, 26. 02. 1967. – 05. 04. 1994.
006		The Beatles
007		Sve o James Bondu
008		Big Brother
009		Humor
009		Najsmješnija šala u ...
010	Sport	Hrvatski Davis Cup uspjeh
010		Aerobik
011	Naši učenici	Razmišljanja naših maturanata na satu filozofije ...
012		Maria Oreb
012		Svijet je lijep, a život je dar s neba
013		Interview s Ivanom
014		Okretanje prve stranice u novom poglavlju ...
014	Svi su ljudi za ...	Jeans !!
015	Put putujem	Anacortes 2005.
017	Kuharica	Karmen kuha!!
018		Ljubavna priča
018	Moja stranica	Jeste li znali?
018		Čemu služe raznobojne plastične narukvice?
018		Odakle pojam Big Brother
019	Astrokutak	Horoskop
020	Šlag na kraju	Maturalno putovanje

Kao i svakom ljetu i ovome je došao kraj! Mi, Bađanke doživjele smo ga na ovaj način... A što je po našem mišljenju bilo "IN"slijedi...

Iako smo ovog ljeta naporno radile, imale smo dovoljno vremena za slobodne aktivnosti i šetnje po našem "malemu mistu".

Najprije smo trebale izabrati prigodnu odjeću. Budući da smo željele biti u trendu, razgledale smo trgovine po Luci (izbor baš i nije bio velik). Zbog toga smo bile prisiljene sjesti na katamaran. Općenito govoreći, ovo ljetno bilo je poprilično šareno i veselo; počevši od natikača i japanki u svim bojama, šarenih minica i tzv. "cigančica" pa sve do dekoltiranih majica i topića. Ljetno je ipak sparno i vruće tako da je kupanje nezaobilazno. Kao i svakog ljeta glavno odredište bio je otok Proizd- ništa manje nije bilo zanimljivo na Ošjaku, u Gradini i ostalim "luškim lipoticama" (svatko voli svoju valu). Da bismo sakupile što više energije za sva ta "uživanja", trebale smo jesti zdravo; tako se u našoj kuhinji uglavnom spremala lagana hrana, npr. riba, spaghetti s plodovima mora ili "milaneze" te različite vrste juha, a kao desert jele smo mnogo voća i povrća. Uz to su nam dobro išle male bočice vode različitih okusa (limun, jagoda..) koje su ovog ljeta bile jako popularne. A sad ono najbolje ili možda nama najdraže - **IZLAZAK!!** I ovog ljeta **Casablanca** je bila glavna! Tamo ste svake večeri mogli vidjeti atraktivne plesačice koje su zabavljale goste i mamile vruće poglede plesnim pokretima. Od glazbe mogli ste čuti strane hitove koji su harali svjetskim glazbenim ljestvicama: "La tortura" (Shakira), "Oh, oh my (Armand von Helden), "Don't phunk with my heart" (Black eyed peas), "Rich girl" (Gwen Stefani), "El samba" (Junior jack), "Galvanize" (Chemical Brothers), "Wild dance" (Ruslana) itd...

U Casi su se uglavnom posluživali kokteli svakakvih vrsta. Sličan đir bio je "**Disco cocktail bar**" koji je ove godine otvoren po prvi put. Tamo ste isto tako mogli slušati stranu glazbu uživajući u koktelima: Sex on the beach, B-52, Mai Tai, Sex safari - dobra kob, Bloow job, Funky munky. Ipak, neke su se cure odlučile za bezalkoholne koktele: Pina colada, Virgin colada, Simply Red, San power, Coconut Kiss itd. A noćne ptičice mogle su se zabaviti i u samom discu koji je ovog ljeta ugostio brojne pjevače: Matka i Branu, Luku Nižetića, Zlatka Pejakovića, TBF, Psihomodo pop, Sandija, Deana Dvornika, Petra Dragojevića. Ne smijemo zaboraviti ni "**Plaf-pub**" gdje se puštala "country" glazba i u kasnim satima domaća glazba (Zelene oči, Proljeće i brojni miksevi Miše Kovača, Jasmina Stavrosa i Dražena Zečića).

Tako vam je to izgledalo u životu dviju Bađanki.

P.S. Svatko ima svoj ukus, a mi smo naš podijelile s vama.

Bađanke

Izlet u prirodu - Hum

Sastali smo se pred školom u 9:30. Došli smo s ruksacima dobro opremljeni vodom i hranom. Kada smo svi stigli, lagano smo se uputili i započeli hodanje. Prvo smo prešli preko rive, Grebena, pa sve do početka starog puta brda Humića. Znali smo da nas čeka dug put pa smo "nabili malo gasa". Penjali smo se i znoj nam je teka po čelu, ali to nas svejedno nije zaustavilo da se "popišamo u gaće" na koji dobar vic. Bili smo krepani od hodanja, a samo smo jedanput stali da se odmorimo par sekundi na deki. Što smo bili bliže vrhu, češće smo se osvrtni i gledali upadljivi, ali i bome lipi pogled na naše misto i more. Nastavili smo dalje. Mi mlaji smo tu uru i po hodanja bili brži od nastavnika pa smo imali čast prvi doći na vrh (doduše ja sam morala brzo hoditi jer je pas bi iza mene, pa sam od straha brzo hodala). Kad smo se svi napokon popeli na vrh bili smo... Ne znam kako da vam rečem, a kamoli opišem. Jer pogled je bi tako lipi, tako ...

Da ste samo vidili zelenilo brda, otoke... Toliko smo kanočalun buljili u prirodu da su nam "skoro oči ispale" od lipote. Nastavnici su po kuli išćali svoje potpise kad su bili dica, a mi mlaji s kujicom Simbom, nismo mogli od glada pa smo počeli jist. Kad smo se napokon nagledali prirode ili boje rečeno "napili nje, učinili smo dvi-tri fotke i opet "put pod noge". Niz brdo smo pahjali i skakali i bilo je odlično. Put smo završili s par smišnih (čitaj dugihhhh) viceva, a onda je svak nastavi put svojoj kući. Doma smo došli umorni, ali se to bome isplatilo jer smo uživali u pogledu na prirodu i na naše malo misto.

Vi koji niste išli neka vam bude žal jer smo se mi dobro zabavili. Ali nima veze jer mi drugi put idemo na brdo Kom. A vi tugjivci hote s nama!!

T - ovo vam je Tau inače. Riječ je o simbolu koji označava slovo tau, po starome načinu pisanja posljednje slovo hebrejskog alfabeta, te je kao takvo znak dugoga života, kojim su protiv uroka stari Semiti obilježavali pragove kuća i domaće životinje. Prema proroku Ezekijelu tau spašava od smrti one čija su čela njime obilježena, a u ranokršćansko doba razvila se teorija da je baš na tau križu razapet Isus Krist, za razliku od već sad vjekovima ustaljene teorije da je razapet na tzv. "latinskom" križu. Inače su Rimljani razapinjali ljude na "tau" križevima, "latinskim" križevima i na starom drveću koje je podsjećalo na križ (najčešće ogoljelo stablo s jakim deblom i dvije jake grane). U karolinško doba po njemu su izvedeni tlocrti mnogih crkava, a u srednjemu vijeku vjerovalo se da tau štiti od kuge pa su ga nosili na prstenju, ispisivali na ulaznim vratima ili prišivali na odjeću. Svetac za kojeg se vezuje ovo slovo jest Antun Pustinjak ili Antonius Abbas, rodom Egipćanin, koji je živio u trećem i četvrtom stoljeću, te ga se smatra utemeljiteljem kršćanskoga monaštva. Stoga se u ikonografskim prikazima Antun slika u habitu i s kukuljicom na glavi, a na lijevome ramenu ispisano mu je modro "tau" kao početno slovo grčke riječi Theos ili Bog. Stoga nije pogrešno taj simbol nazivati križem svetoga Antuna. Taj znak nije umjesno izrađivati u plemenitim metalima, niti ga dodatno ukrašavati. Antunov križ ili tau izrađuje se od drva jer on, u svojoj primarnoj simbolici, određuje nekoga tko se odriče svih materijalnih bogatstava, da bi služio Bogu i u askezi provodio život. Pritom, valja znati kako Antunov križ nije znak sirotinje jer se ni sveti Antun Pustinjak nije rodio kao siromah, nego je znak onih koji su materijalni svijet prozreli tek nakon što su spoznali sve njegove blagodati. Antonius Abbas imao je dvadeset godina kad su mu umrli roditelji, bogati plemići, i kada je svu ostavštinu ostavio siromasima u svojoj domovini i počeo živjeti kao pustinjak. Ali čim je pomislio kako nijedan čovjek nije proveo tolike godine u samoći i odricanju, glas s visine mu reče: "Ima jedan svetiji od tebe, jer Pavao Pustinjak služi Bogu već šezdeset godina u samoći i odricanju." Antun se odmah uputi u potragu za Pavlom. Na svome putu naišao je na brojna čudovišta i mnoge kušnje. Kentaur i satir mu pokazашe gdje Pavao živi, no đavao ga pokuša odgovoriti. Tako Antun i njega otjera znakom križa i dođe pred pećinu gdje je Pavao živio. Njemu je gavran svako jutro donosio polovicu kruha. Nakon što su, dijeleći istu samoću i molitvu, starci počeli zajedno živjeti, gavran im je donosio cijeli kruh. Na kraju je sveti Antun dočekao i to da je njegov križ postao modni hit Hrvatske i da ga nosi oko vrata i omladina, a i stariji, poznati i oni "obični" ljudi. Tau je postao i simbol Torcide iako je on zapravo simbol askeze i samoće.

Otok Brač

Otok Brač spada u skupinu srednjodalmatinskih otoka, a najveći je među dalmatinskim otocima. Prema zapadu ga od otoka Šolte odvajaju uska Splitska vrata, a prema jugu od otoka Hvara Hvarski kanal. U njegovoj neposrednoj blizini, na kopnu nalazi se najveći grad na istočnoj jadranskoj obali, Split.

Ime otoka Brača seže u daleku prošlost i njegovo podrijetlo nije u znanosti potpuno utvrđeno. Vjerojatno potječe od ilirskog imena *brentos* = jelen, jer su ga i Grci zvali *Elaphusa* i *Bretanide*, od *elaphos* = jelen. Da je u prapovijesno doba na Braču bilo jelena svjedoče i nalazi u špilji Kopačini.

Ukupna dužina obale otoka Brača iznosi 175 km, a odlikuje se razvedenošću, osobito s brojnim dubokim i privlačnim uvalama u sjeveroistočnom i jugozapadnom dijelu otoka. Sjeverna je obala niža i razvedenija, dok je južna strmija i u većem dijelu nerazvedena. Današnje središte otoka je grad Supetar u kojem se nalazi i trajektna luka.

Na otoku nema rijeka ni potoka već samo samo nekoliko manjih izvora slatke vode i oko 300 priobalnih izvora i vrulja koje imaju više ili manje slanu vodu. Na Braču prevladava mediteransko podneblje s relativno blagim zimama tijekom kojih se temperatura rijetko kada spusti ispod 0° C, s toplim ljetima, koje ipak rashlađuje ugodni vjetar maestral.

Za životinjski svijet otoka Brača može se kazati da je više nego bogat i zanimljiv. Od domaćih životinja na otoku se najprije mogu zapaziti koze, ovce (čije mlijeko služi za izradu poznatog i kvalitetnog Bračkog sira), mazge, mula, psi i mačke. Od divljih životinja posjetitelji mogu vidjeti konje koji potpuno slobodni žive na istočnom dijelu otoka. Tu su još i zec, puh, domaći miš, šišmiši, pet vrsta zmija te različite vrste vodozemaca i guštera.

Sa svojom veličinom od 395 km² i najvišim vrhom na jadranskim otocima (778 m) Brač pruža izuzetne mogućnosti za razne sportove u prirodi, a među njima tu su i brojne planinarske ture. Do sada poznatih i ucrtanih 218 speleoloških objekata izdvajaju Brač kao speleološki najzanimljiviji otok. Veoma je omiljeno odredište mnogih planinarskih i turističkih ruta najveća bračka spilja pod Vidovom gorom, no prilaz je dosta nepristupačan. Potrebno se spustiti 120 m nadmorske visine po jugozapadnom obronku i pronaći skriveni ulaz pod stijenom koja se vrtoglavo spušta prema moru. Mali kamenom nadsvođeni ulaz vodi u prvu prostoriju spilje koja se spušta na dubinu od 20 m i sadrži lijepe spiljske ukrase te malu koloniju šišmiša. Do druge, veće prostorije treba propuzati 3 m kroz uski prolaz pa je obvezno ponijeti baterijske svjetiljke. Za dolazak do samog dna spilje u trećoj prostoriji potrebno je osigurati se užetom u pratnji iskusnog jamara ili spiljara. Jedan je od najkontroverznijih speleoloških objekata na otoku Vičja jama (jama vještica, zloduha). To je veliki otvor u obliku lijevka koji zbog svoje dubine izaziva strahopoštovanje. Za nju u narodu

postoji vjerovanje da se podzemljem proteže sve do Viče luke na zapadnoj obali Brača pokraj Bobovišća na moru.

Kao posljednju zanimljivost ovoga otoka istaknula bih Zmajevu spilju. Reljefi koji se nalaze u njoj prvorazredni su spomenik pećinskoga samostanskog života popova glagoljaša u XV. stoljeću. Ova je spilja poslužila kao obitavalište i kao hram poljičkih glagoljaša koji su sredinom XV. stoljeća prebjegli na nenaseljene strme južne obronke otoka da u spilji započnu svoj redovnički život. Oдавде potječe i rijedak primjerak hrvatskoga glagoljaškog prvotiska misala iz 1483. godine koji se sada čuva u Dominikanskom muzeju na Bolu.

To bi ukratko bilo sve o ovom čudesnom otoku čija skrovita mjesta i danas čuvaju slavenske mitove o vilama, vukodlacima, morama i vješticama, te mediteranske priče o Orkomarinu, jednookom divu koji živi u pećini. Mislim da sada imate barem jedan razlog više da ga poželite jednom posjetiti...

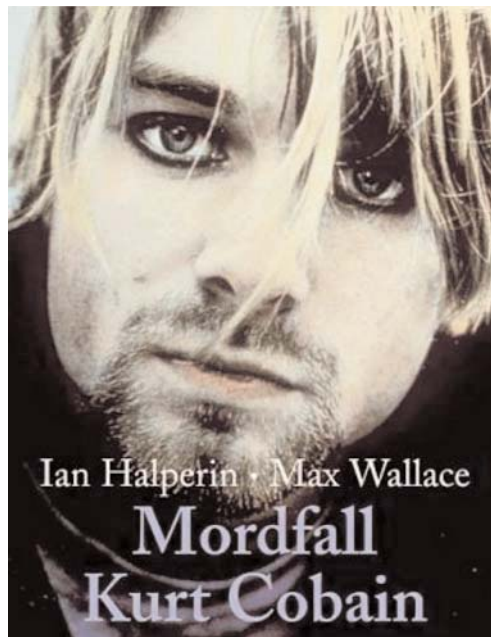
Salt & Pepa

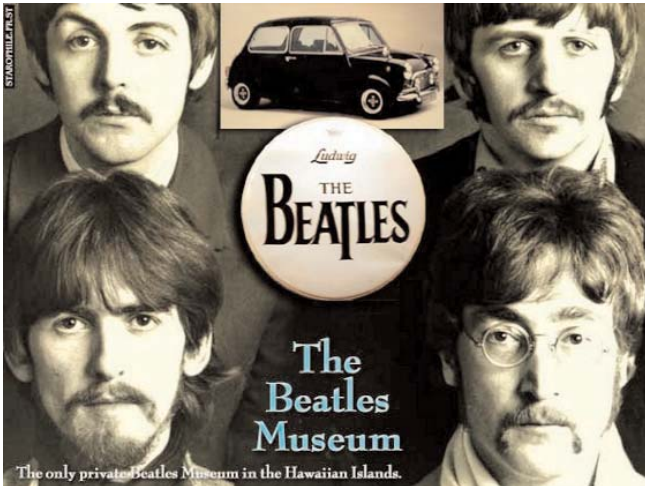
Kurt Cobain, 26. 02. 1967. – 05. 04. 1994.

"Bolje je izgorjeti nego se postupno ugasi" (*It is better to burn than fade away*), napisao je Kurt Cobain u svom oproštajnom pismu 1994. godine. Ali ni sada skoro dvanaest godina poslije tragične smrti sjećanje na njega nije izbljediteljno.

Kurt Donald Cobain rođen je 26. veljače 1967. u Aberdeenu. Roditelji su mu se rastali kada je imao osam godina i to je za njega bila trauma koju nije nikada prebolio. U školi je bio stalna meta razrednih nasilnika. "Što sam bio stariji, imao sam sve manje prijatelja. Shvatio sam da sam drukčiji od ostalih. Želio sam postati nekakav umjetnik." Kad je čuo za punkere zvane Sex Pistols preko noći je i sam postao punker. U to vrijeme upoznao je Chrisa Novoselica s kojim ga je spajala ljubav prema istoj glazbi. Osnovali su prvi bend – Siff Woodies-i u njemu je Kurt svirao bubnjeve. Poslije, kada su se nakon kratka sviranja pod imenom Skid Row preimenovali u Nirvanu, Kurta je za bubnjevima zamijenio Chad Channing, a on je uzeo u ruke gitaru i mikrofon. U lipnju 1989. Nirvana je snimila debi album "Bleach". Ni godinu dana nakon debija Channing napušta bend, a mijenja ga Dave Grohl. Mladi, neshvaćeni i očajni tinejdžeri identificirali su se s bendom i njegovim frontmenom te su ga mediji na Kurtov užas proglasili glasnikom generacije. Kad je Kurt 1990. napisao prvu verziju jedne od Nirvaninih najpoznatijih pjesama "Smells like Teen Spirit", u nju je bio uključen i stih "Who will be the king and the queen of the outcast teens?" (*Tko će biti kralj i kraljica odbačenih tinejdžera?*) Nije mogao ni sanjati da će samo nakon godinu dana njihov drugi album "Nevermind" oboriti album "Dangerous" Michaela Jacksona s vrha Billboardove ljestvice. Slava je pomalo zatekla troje dvadesetogodišnjaka, a Kurta najviše, i on se nikada nije naviknuo na ulogu rock-zvijezde. Uprkos svoj slavi i bogatstvu Kurt, Chris i Dave i dalje su izgledali poput "luzera", običnih nesavršenih ljudi. Neprestani ekscesi, priče o Kurtovoj ovisnosti, manijakalni koncerti samo su povećavali popularnost grupe. U međuvremenu je upoznao Courtney Love, ništa manje problematičnu punk-starletu i oženio se njome. U braku koji će poslije biti sve samo ne miran roditelj će se i njihova kći Frances Bean.

Godine 1993. izlazi dugo očekivani album "In Utero". Nakon toga bend odlazi na europsku turneju, a posljednji pravi koncert Nirvana je održala 27. veljače u Ljubljani. Za vrijeme koncerta u Münchenu Kurtu je puknuo glas i liječnik mu je strogo zabranio pjevati pa je radi oporavka otišao u Rim gdje se prvi put pokušao ubiti. Progutavši cijelu bočicu tableta, pao je u komu. Nakon toga Courtney ga je nagovorila da se uputi u kliniku za odvikavanje od droga što je on na kraju i pristao. No samo dva dana nakon što je stigao u bolnicu, iz nje je nestao bez traga. Šest dana poslije nađen je raznesene glave u svom domu u Seattleu. Oduvijek je bio fanatik za oružjem i nikog nije iznenadilo što se ubio metkom iz svoje puške. Pokraj njega bila je vrlo prisebno napisana oproštajna poruka, narkomanski pribor, a u CD-playeru album "Automatic For The People" grupe R.E.M. Skriven od pogleda, uronjen u vlastitu samoću odlučio si je oduzeti život. Teret slave i svakodnevnog života, narkomansko ludilo i neprestana želja za uništenjem otjerali su ga u smrt koju mnogi još i danas oplakuju. Možda je najbolji epilog u spomen Kurtu izrekao njegov kolega iz benda Chris Novoselic: "Sjećajmo ga se onakvog kakav je bio. Brižan, velikodušan i drag. Sačuvajmo njegovu glazbu u nama. On će uvijek biti tu. Zauvijek!"

Mnogi će za Beatlese reći da su najpoznatiji glazbenici dvadesetog stoljeća i najpopularniji bend svih vremena. Mjesto radnje: Liverpool, Velika Britanija. Priča kreće otprilike ovako:

Lennon sreće McCartneya krajem pedesetih i nagovara ga da mu se pridruži u Lennonovoj grupi The Quarrymen u srpnju 1957. Nakon prilično beznačajne tri godine, grupa dobiva ime The Beatles, a sastoji se od Johna Lennona (vokal, ritam gitara, stihopisac), Paula McCartneya (bas, vokal, stihopisac), George Harrisona (gitara, vokal) i Petea Besta (bubnjar).

U kolovozu 1962. Ringo Starr zamjenjuje P. Besta.

Prvi album "Please Please Me", završavaju u veljači 1963. Pjesme "Love me do", "P.S. I love You", "I Want To Hold Your Hand", "She Loves You", "Can't Buy me Love", "And I Love Her" postaju hitovi.

Godine 1964. snimaju svoj prvi američki album i sviraju na TV-u u emisiji Ed Sullivana.

Čak 73 milijuna Amerikanaca, gledalo je tu emisiju. Iste godine snimaju i film "Noć nakon teškog dana" (A Hard Day's Night). Senzacija i fenomen Beatlesa dobiva naziv "Beatlemanija".

Nakon vrhunca Beatlemanije, 29. kolovoza 1966. godine, Beatlesi održavaju svoj zadnji koncert u San Franciscu.

Nakon toga nastoje praviti još bolje albume te počinju eksperimentirati s glazbom. Zajedno s Doorsima, započinju psihodelični pokret u rock glazbi.

Albumi "Revolver" i "Rubber Soul" odlični su primjeri psihodeličnih utjecaja.

Dana 2. lipnja 1967. godine Beatlesi objavljuju album kojeg mnogi smatraju najboljim albumom svih vremena: "Sgt. Peppers Lonely Hearts Club Band".

Brian Epstein, njihov menadžer, umire 27. srpnja 1967. Dotada je upravljao svakim aspektom njihove karijere, tako da su posljedice njegove smrti bile značajne.

No, kasnijim albumima Beatlesima ne opada popularnost. Pjesma "Hey Jude" postaje najpopularnija Beatles pjesma svih vremena.

Na albumima poput "The Beatles" i "Magical Mystery Tour", postaje očigledno da članovi počinju slijediti vlastite interese. Razne nesulasicе i utjecaj Yoko Ono vodile su ka raspadu grupe.

Svoj posljednji album "Abbey Road" snimaju u lipnju 1969.

Zvanično se rastaju 1970. godine. Nešto kasnije te iste godine, razne ranije pjesme objavljene su kao dio novog albuma "Let it Be". Nakon toga, svi članovi Beatlesa započinju uspješne samostalne karijere. Ljubitelji Beatlesa širom svijeta očekivali su da će se članovi okupiti i održati još jednu posljednju svjetsku turneju, ali nažalost, ubojstvo Johna Lennona u New Yorku to je onemogućilo.

YESTERDAY

*Yesterday, all my troubles seemed so far away
now it looks as though they're here to stay
oh I believe in yesterday*

*Suddenly, I'm not half the man I used to be
there's a shadow hanging over me
oh yesterday came suddenly*

*Why she had to go I don't know
she wouldn't say
I said something wrong now I long for yesterday*

*Yesterday, love was such an easy game to play
now I need a place to hide away
oh I believe in yesterday*

*Why she had to go I don't know
she wouldn't say
I said something wrong now I long for yesterday*

*Yesterday, love was such an easy game to play
now I need a place to hide away
oh I believe in yesterday*

(Lennon & McCartney)

Inteligentan i profinjen James Bond, u službi Njenog Veličanstva, poznat pod šifrom 007, je jedan od 3 agenta tajne britanske agencije MI6, koji koristeći 00 šifru imaju dozvolu za ubijanje.

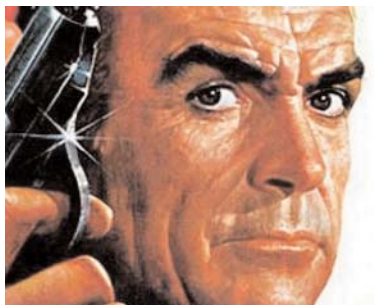
Sigurno su vam poznati filmovi Jamesa Bonda.

Ima ih 20. To su:

1. Dr. No
2. From Russia With Love
3. Goldfinger
4. Thunderball
5. You Only Live Twice
6. On Her Majesty's Secret Service
7. Diamond Are Forever
8. Live And Let Die
9. The Man With The Golden Gun
10. The Spy Who Loved Me
11. Moonraker
12. For Your Eyes Only
13. Octopussy
14. A View To A Kill
15. The Living Daylights
16. Licence To Kill
17. Golden Eye
18. Tomorrow Never Dies
19. The World Is Not Enough
20. Die Another Day

Prvi, a neki smatraju i najveći James Bond bio je Sean Connery, koji je 1962. god. glumio u prvom filmu Jamesa Bonda, Doktor No. Poslije njega se nastavio niz od pet šarmantnih glumaca tajnog agenta 007. Seana Conneryja zamijenio je Australac George Lazenby, koji je glumio u samo jednom filmu. Njega je zamijenio Roger Moor, odglumivši Jamesa Bonda rekordnih 7 puta. No, ni tu nije kraj jer je Timothy Dalton, inače Velšanin, odglumio agenta u još dva filma. Zadnje filmove Jamesa Bonda glumio je Pierce Brosnan čak 4 puta. Ove godine, 5. listopada, bila je 43. godišnjica filma o Jamesu Bondu na velikom ekranu. U zadnje se vrijeme stalno šušalo o novome filmu, govori se da su dva u pripremi. Glasine su govorile da će sljedeći glumac biti Škot Dougray Scott, a neke novine su čak pričale da tvorci poznatog filma još nisu pronašli odgovarajućeg glumca. Nijedna informacija o sljedećem agentu 007 nije bila sasvim točna i nije se znalo tko će glumiti dok se nije pojavio Orlando Bloom. Izgledalo je da će on glumiti šarmantnog zavodnika, ali izgleda da ipak neće... Po posljednjim, a čini se i točnim informacijama novi James Bond će prema glasinama biti svjetlokosi Britanac Daniel Craig.

Znate li da je:

- George Lazenby poslije odsluženja vojske u rodnoj Australiji prodavao automobile, a u London je došao da bi postao top model.
- Sean Connery bio na glasu s najgorim filmskim naglaskom.
- Sir Roger Moor morao počupati obrve za ulogu Jamesa Bonda.
- Timothy Dalton oženio Ruskinju koja mu je rodila dijete.
- Pierce Brosnan izjavio da su filmovi Jamesa Bonda pravi užas
- Naš glumac Goran Višnjić bio u užem izboru za vodeću ulogu u James Bondu.
- Sean Connery bio model za satove likovne umjetnosti.
- Godine 1953. Connery predstavljao Škotsku na natjecanju za najboljeg body bildera i da je bio treći.

Nakon punih godinu dana program RTL televizije ponovno je pokrenuo svoj reality show – Big Brother. Ovo je njegova druga sezona i čini se da bi čak mogla oboriti rekorde prošlogodišnje gledanosti. Big Brother ili kako ga mnogi skraćeno zovu – BB ima veoma šaroliku publiku. Njega gledaju gotovo sve generacije iako najveću popularnost ima među tinejdžerima. No što je to što nas toliko vuče da svake večeri u 20.15. sjednemo pred TV i upalimo treći program?

To je novih 14 kandidata od kojih je svaki različit te poseban na svoj način. Oni su 'osuđeni' biti u istoj kući 118 dana te pokušati živjeti jedni s drugima u miru i skladu. Ako je to moguće. Sudeći prema prošlogodišnjim kandidatima koji su se unatoč povremenim svađama, ogovaranju, ljubomori i sl. ipak poprilično dobro slagali, a neki su stvorili i dobra prijateljstva, ništa nije nemoguće (iako je temeljna ideja ovog showa što više spletki, osveta te svađa kako bi mu gledanost bila što bolja.)

Oni su u kući već preko 40 dana, a za one koji će ostati u finalu to još nije ni pola.

Ispalo ih je već osam a dobili su i jednu novu stanarku: Hanu.

Iako ste se već mogli upoznati s njihovim osobinama, evo ukratko nešto o stanarima koji su još uvijek u kući:

21-godišnja Sanja Močibob iz Umaga rođena je 8. 8. 1984. Za sebe kaže da ne podnosi laž i zavist te da voli brbljati i da zna biti neuredna. Želja joj je završiti fakultet i otići u Meksiko. Slobodno vrijeme provodi s dečkom Albertom iz Napulja. Naglašava da u kući neće igrati dvostruku igru. Iako smo do sada puno puta mogli čuti kako trača sustanare. Ona je za sada još uvijek u kući.

Matko Okmažić iz Omiša, 24-godišnjak, rođen je 27. 12. 1980. Po zanimanju ugostitelj, Matko uživa u morskim zabavama i avanturama, a u slobodno vrijeme bavi se ronjenjem i fitnessom. Misli da će mu u kući najviše nedostajati mlađa sestra. Njegovi kandidati ga smatraju veoma zabavnim a koliko je među njima omiljen, govori i činjenica da do sada ni jedan put nije bio nominiran pa mnogi u njemu vide jednog od favorita.

Zagrepčanka Lana Škurić ima 23 godine (rođena je 26. 10. 1981), te je po zanimanju frizerka. Za sebe kaže da je iskrena, vrckava i ambiciozna. Nakon izlaska planira otvoriti svoj beauty centar. Na BB se prijavila iz znatiželje, ali i da otkrije svoje mogućnosti. Boji se neuspjeha, a ponekad zna biti jako tvrdoglava. Od ženskih stanara najbolje se slaže sa Sanjom, a od muških s Kristianom te mnogi u njima vide prošlogodišnjeg Alena i Marinu.

Hamdija Seferović također dolazi iz Zagreba te ima 26 godina. Rođen je 6. 2. 1979. Ovaj mladi poduzetnik već je osam godina u braku. Ima sina Lorenca i kći Lorenu. U kuću bi htio povesti sina, a osvojenim novcem bi kupio kuću svojoj obitelji. Za razliku od prošlogodišnjeg Saše, koji je također bio jedini oženjeni kandidat, Hamdija se ponekad 'malo zaboravi' pa ga nije teško uhvatiti kako usporedno s pričama o svojoj ženi priča i o bivšoj ljubavnici i bivšim curama. Nekoliko puta se i otvoreno nabacivao Sanji...

28-godišnji Kristian Stojić je rođen 27. 5. 1977., a dolazi iz Labina te je po zanimanju elektrotehničar. Kristian je vegetarijanac koji ima svoj bend s kojim svira alternativnu glazbu. U BB se prijavio iz znatiželje, a novac smatra nužnim zlom. Mrzi nepravdu i boji se samoće. Jedina želja mu je kupiti majci stan. Mnogima je on najomiljeniji kandidat te vide njega kao pobjednika showa.

Plavokosi Duje Katalinić dolazi iz Splita te ima 28 godina (rođen je 8. 7. 1977.). Duje, koji je po zanimanju ekonomist, ima cilj osvojiti milijun kuna. Za sebe kaže da je društvena i komunikativna osoba, a roditelji su mu velika podrška. Voli svoju djevojku Danijelu i grupu Led Zeppelin. Iako po izgledu ima neke sličnosti sa prošlogodišnjim Zdravkom (tako misle neki od gledatelja), po svojim karakternim osobinama je veoma sličan prošlogodišnjem natjecatelju Filipu, koji je također dolazio iz Splita. Oboje vole započinjati tračeve te previše analizirati ponašanja drugih ljudi.

24-godišnji Ivan Grgec dolazi iz Ludbrega. Rođen je 8. 3. 1981., a po zanimanju je industrijski krojač i vodoinstalater. Najveća mu je želja poljubiti Angelinu Jolie, a obožava ljubavne romane. Životni uzor mu je Isus, a najsretniji je kada ga okružuju ljudi koji ga vole i cijene. U slobodno vrijeme voli izlaziti te gledati dobre filmove. Sanja ga je jednom prilikom opisala da je 'dobar kao kruh' a i ostali stanari dijele njeno mišljenje. Cure ga često opisuju kao: 'veoma zgodnog'.

Hana Šoljan ima 20 godina i dolazi iz Zagreba. Rođena je 3. 3. 1985. godine. Studira novinarstvo, a hobi joj je gluma. Uživa u čitanju knjiga, gledanju filmova i izlascima. U BB se prijavila iz čiste radoznalosti. Ona je kuću stigla naknadno zbog 'nedostatka' cura u kući, a od kada se pomirila s Lanom, napokon su je svi stanari prihvatili.

To je ukratko sve o kandidatima. Do sljedećeg petka već će netko od njih biti bivši stanar. Pitanje je: Tko?

Humor, kako kaže poslovice, ne putuje. Što onda putnici rade ako žele biti smiješni? Ovo može biti vrlo ozbiljno pitanje. Ako posjećujete Ujedinjeno Kraljevstvo ili Ameriku, gdje humor zauzima skoro svaki društveni događaj, pa čak i IBM zapošljava stručnjake za humor, postoji poprilično mnogo razloga zbog kojih biste htjeli izazvati smijeh. U anglosaksonskoj ili keltskoj kulturi, osim ako niste pogrebni upravitelj, nasmijati ljude donosi i unapređenje karijere i društveni uspjeh. Larry Mintz, predavač na Universityju of Maryland i urednik časopisa "Humor", upozorava: "Putnici bi trebali biti veoma svjesni dvosmislenosti humora. On znači mnogo različitih stvari različitim ljudima. Šala koja je vama smiješna može biti uvredljiva za neku drugu osobu. Drugi možda ne shvaćaju šalu ili je shvaćaju potpuno drugačije od vas, tako da stvarno morate biti sigurni da poznajete svoju publiku i da znate šalu vrlo dobro. I da, ako znate šalu dobro, poznajete publiku i svjesni ste dvosmislenosti, u redu, recite šalu. Antropolog kojeg poznajem rekao je da zadnji ispit o poznavanju neke kulture jest vaša sposobnost izgovaranja i razumijevanja šale te kulture. Morate biti svjesni da ljudi pričaju rasističke, etničke, političke i proste šale, ali samo onda kad znaju svoju publiku. Takve šale ne možete pričati u javnosti niti pred nekim koga bi to moglo uvrijediti."

Najsmješnija šala u ...

- Ujedinjenom Kraljevstvu: Žena ulazi u autobus sa svojim djetetom, a vozač joj dobaci: "To je najružnije dijete koje sam ikad vidio!" Žena, strašno ljuta, otiđe u stražnji dio autobusa i reče čovjeku do sebe: "Vozač me upravo uvrijedio." Čovjek joj reče: "Otiđite odmah k njemu i prekorite ga. Pridržat ću vašeg majmuna umjesto vas."
- SAD-u: Dvojica prijatelja igraju golf na mjesnom igralištu. Jedan od njih upravo se spremao zamahnuti palicom kad ugleda dugu pogrebnu povorku na obližnjoj cesti. Zastane, skinu kapu, zatvori oči i klekne. Prijatelj mu reče: "Oh, to je najmisaonija i najdirljivija stvar koju sam ikad vidio. Zaista si dobar čovjek." Drugi mu odgovori: "Da, pa... bili smo u braku 35 godina."
- Škotskoj: Želim umrijeti mirno u snu kao moj djed, a ne vrišteći i prestravljen kao njegovi putnici.
- Engleskoj: Lisac i lisica sjede u baru na tronošću. Lisac počne vikati: "Spavao sam s tvojom majkom." Bar se utišao budući da je svatko čekao lisičin odgovor. Lisac ponovno uzvikne: "SPAVAO SAM S TVOJOM MAJKOM!". Lisica mu reče: "Idi doma, tata, pijan si."
- Njemačkoj: General primijeti da se njegovi vojnici ponašaju čudno. Vojnik bi pokupio svaki komad papira na kojeg bi naišao, namršti se i rekao: "To nije taj" i spustio ga natrag. Ovo se nastavljalo neko vrijeme sve dok general nije ugovorio psiho-test za svoje vojnike. Psiholog zaključio da su vojnici zbunjeni i pripisao im isključenje iz vojske. Vojnik podigne papir i reče: "To je taj!"
- Walesu: Kornjača šeta stazom u New Yorku kad je opljačka banda puževa. Policijski detektiv upita kornjaču što se dogodilo. Kornjača pogleda detektiva sa zbunjenim izrazom lica i reče mu: "Ne znam, sve se dogodilo tako brzo."
- Belgiji: Zašto patke imaju stopala s plivačim opnama među prstima? Da bi ugasili vatru. Zašto slonovi imaju plosnata stopala? Da bi ugasili goruće patke!
- Sjevernoj Irskoj: Doktor kaže svojem pacijentu: "Bojim se da imam loše vijesti za vas i imam gore vijesti." "Ajme meni, koje su to gore vijesti?" upita pacijent. Doktor odgovori: "Imate još samo 24 sata života." "To je strašno", kaže pacijent, "kako bi vijesti mogle biti gore?" Doktor mu reče: "Pokušao sam kontaktirati s vama još jučer."
- Kanadi: Kad je NASA počela slati svoje astronaute u svemir, ubrzo je otkrila da nalivpera ne rade u bestežinskom prostoru. Da bi riješila taj problem, NASA je u jednom desetljeću potrošila 12 milijuna \$ na razvijanje pisala koje bi radilo u bestežinskom prostoru, u vodi, na skoro svakoj površini uključujući i staklo i na temperaturi ispod nule i na 300 °C. Rusi su upotrijebili olovku.
- Australiji: Žena požuri k svom doktoru sva zabrinuta i uzrujana. Dojuri doktoru: "Doktore, pogledajte me! Kad sam se jutros probudila, pogledala sam se u ogledalo i vidjela svoju kosu svu čekinjavu i ispucanu, koža mi je bila sva naborana i ljepeljiva, oči su mi bile zakrvavljene i imala sam ovaj mrtvački izgled na svojem licu. Što nije u redu sa mnom, doktore?" Doktor je promatralo nekoliko minuta, zabilježi nešto i onda smireno reče: "Pa, mogu vam reći da je s vašim vidom sve u redu."

Ljubičiću, skidamo ti kapu!!!

Godina hrvatske dominacije u Davis Cupu se nastavlja! Nakon SAD-a u Carsonu, nakon Rumunjske u Splitu, pala je i velika Rusija. Ponovno je Split bio domaćin, ponovno pred fenomenalnom publikom. I ponovno je čovjek odluke bio Ivan Ljubičić, dominator ovogodišnjeg Davis Cupa. Hrvatska je u finalu Svjetske skupine, protivnik je Slovačka u Bratislavi (2-4. prosinca) ...

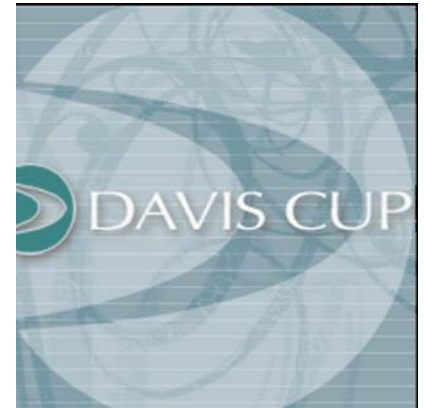
Ivan Ljubičić prvog je dana u teških pet setova pobijedio Mihaila Južnjeg, da bi u subotu također u pet setova pobijedio u parovima s Marijem Ančićem (Turnov, Andrej). U nedjelju je osigurao treći bod, pao je u tri seta Nikolaj Davidenko, top 10 tenisač.

No, krenimo redom. Mario Ančić odigrao je prvi meč u povijesnom dvoboju Hrvatske i Rusije na splitskim Gripama. Iako je imao pozitivan odnos pobjeda i poraza, s Davidenkom je nažalost izgubio susret koji je trajao točno tri i pol sata. Poslije, istog dana igrao je Ivan protiv Mihaila Južnjeg kojeg je već pobijedio na turniru u Hamburgu prošle godine. Nakon tri sata i dvije minute trilerovskog tenisa, Ivan Ljubičić je upisao svoju sedmu (singl) pobjedu u nizu za Hrvatsku u Davis Cupu. Na kraju prvog dana konačni je rezultat 1:1. Subota je donijela igru parova te nova uzbuđenja. Ponovno mukotrpna, gotovo rovoska bitka koja je trajala 3 sata i 37 minuta. I nakon puno prilika naše ekipe ali i protivničke, na kraju petog seta igra se okrenula na našu stranu i pobijedili smo te na kraju drugog dana rezultat je glasilo 2:1 za nas. Nedjelja – dan odluke. Hrvatskoj fali još samo jedan bod za prolazak u finale, a također obraća se i pozornost na susret naših mogućih protivnika, naime u Bratislavi traje obračun između favoriziranih Argentinaca i domaćina Slovaka. Na putu u finale stajali su nam dva odlična Rusa; prvi na "pozornicu" u splitskim Gripama izlazi Ivan Ljubičić koji za protivnika ima Nikolaja Davidenka. Meč je započeo i ... Sve ostalo je povijest, već i ptice na granama znaju kako je završio taj dvoboj. Hrvatski tenis slavi kao nikada dosada jer ovo i osvajanje brončane medalje na olimpijskim igrama u Ateni najveći su uspjesi hrvatskog tenisa. Za Ljubičića je ovo bila 12. pobjeda u nizu u Davis Cupu, još dvije pobjede u singlu i izjednačit će se s Johnom McEnroom (8-0) koji je jedini upisao sve pobjede iste godine u navedenom natjecanju. Finale još zvuče nevjerovatno.

Najvjerovatnije nam je protivnik 2006. godine Austrija, i to od 10. do 12. veljače.

Neke zanimljivosti o hrvatskim nastupima na Davis Cupu:

- najviše nastupa ima, naravno, Goran Ivanišević. Ako zbrojimo singl i dubl, Goran je odigrao 44 meča, od čega je dobio 33.
- najduže smo, sveukupno 13 sati i 43 minute, igrali protiv Argentine u porazu 2:3, 2002. godine.
- najduži meč odigrali su Ljubičić i Ančić u paru protiv Belgijanaca Vliegenga i Normana. U Rijeci su u rujnu prošle godine Ljubo i Mario igrali 4 sata i 10 minuta te donijeli treći bod Hrvatskoj i pobjedu protiv Belgije koja nas je dovela do Amerikanaca.

Aerobik

Krajem devetog mjeseca Vela Luka, pa i naša srednja škola, postala je bogatijom za još jednu sportsku aktivnost. Riječ je, naime o aerobiku, aktivnosti koja je okupila nas, pripadnice ljepšeg spola, svih dobi – od učenica osnovne do profesorica srednje škole. Jedna od njih je, zapravo, inicijator ovog pothvata. Pogađate, riječ je o prof. TZK-a Ofeliji Dragojević, koja nas svakog ponedjeljka i četvrtka vodi u vježbama pilatesa, aerobika i taei boa.

Dakle, što reći osim – pridružite nam se i uživajte u blagodatima vježbanja!

RAZMIŠLJANA NAŠIH MATURANATA NA SATU FILOZOFIJE NA TEMU "SMRT - POČETAK ILI KRAJ LJUDSKOG BIĆA"

Smrť? Što mogu napisati o smrti kada je u vezi s njom sve jasno? Svi znamo da je smrt neizbježna, ona čeka svakog čovjeka. Ma koliko mi pokušavali pobjeći od nje ne možemo. Samo je pitanje vremena kada će se čovjek pomiriti s tim i to prihvatiti. Ja osobno smatram da to nije kraj ljudskog bića, mislim da je to tek neki dio života. Mislim da je glupo da smo stvoreni samo za nekoliko desetljeća, a onda jednostavno nestanemo, ali ne samo sa zemaljskog života, već da za nama ne ostaje nikakav trag. Nadam se da sam u pravu jer nema čovjeka koji može dokazati da postoji život iza smrti, ali isto tako nema ni onog koji može dokazati suprotno. Svaki čovjek ima neku svoju teoriju koje se drži, kojoj slijepo vjeruje, a ovo je moja. Ne mogu reći da se ne plašim smrti, tada bih lagala. Možda sama sebe tješim dok razmišljam o "drugom" životu, a možda je zapravo moja želja za njim toliko jaka da me navodi da često razmišljam o tome i o nekim drugim bićima, nekim drugim silama, nekoj drugoj civilizaciji. Mislim da smrt zapravo otkriva velike tajne, otvara velika vrata, a možda i neki drugi život.

Ingrid D. IV.a

Zaista, smrt je kraj i u potpunosti se slažem. Gledano s evolucijske strane razvoja čovjeka, čovjek se rađa, stari i umire. Ukopavanjem raspadljivog čovjekova tijela sve je gotovo, njegovo tijelo se ponovno nalazi izloženo prirodi, koja ga je i stvorila. Zemlja ga je stvorila i čovjek se vraća u zemlju. I tako traje taj neprekidni ciklus rađanja i umiranja, jedni se rađaju, a drugi umiru. Smrt ne otkriva tajnu, smrt je samo simbol kraja jako kratkog ljudskog vijeka, kratkog poput cvijeta koji se u jednom danu otvori, a uvečer se zatvara i umire, a već sutradan vjetar odnosi njegove latice zauvijek u zaborav. Tog cvijeta više nema, ali drugi već polako raste, polako se otvara, isto kao i kod ljudi. Smrt je kraj ljudskog bića, iako ljudi često pribjegavaju raznim vjerovanjima kako tek poslije smrti postoji život. Da nije tih vjerovanja, mnogi ljudi bili bi ispunjeni vječitim strahom u ništavnost ovog kratkog života. Oni ne žele shvatiti da smrću sve završava, već se tješe da ovaj život na zemlji nije uzaludan i da postoji život poslije života. Ali ne, poslije života postoji jedino smrt.

Dušica

Uvećini društava u kojima sam boravio i u kojima sam započeo razgovor, jedna od čestih tema bila bi smrt. Mišljenja su, pak, često bila oprečna. Jedni su smatrali da poslije smrti idemo u Raj ili Pakao, da se čovjek reinkarnira, da postaje svepri-sutna energija... I svaki put kad bih ja trebao reći lagano bih protirnuo. Zašto? Zato jer sam realist, vjerujem u ono što vidim i za mene je smrt kraj, a religija zavaravanje ljudi. Duša je imaginirani pojam, fiktivno ona i ne može postojati jer je ona ljudska kreativnost: osjećaji, želje i strahovi su u mozgu čovjeka, najsavršenijem i najkompliciranijem stroju na planetu. Sva vjerovanja i religije su plod straha, najobičnijeg straha od smrti i način kontrole masa. Da se čovjek nije imao kome okrenuti u vrijeme gladi, kuge, prirodnih nepogoda, on bi poludio i vjerojatno bi sam sebi oduzeo život. Mora se priznati da je Crkva spasila čovječanstvo jer je pomogla siromašnima u srednjem vijeku da prežive dajući im nadu da će nakon mučnog i teškog života otići u Raj. Ali to što je crkva izvukla čovječanstvo iz propasti znači da je laž izvukla čovječanstvo i da milijarde ljudi svakodnevno vjeruju u laž. Ali iznimnu, izvanrednu, stoljećima građenu i ojačanu laž. Ja ne kažem da je Biblija u potpunosti lažna, ja smatram da su osnove u njoj istinite i da je Isus Krist bio osoba od krvi i mesa, ali da je sav svijet nastao od Adama i Eve i da je Isus liječio i hodao po vodi, u to ne mogu vjerovati. To su bajke. I usput kada je Bog stvorio dinosaure? I gdje se Bog s neba sakrio kada su ljudi otišli na Mjesec i prošli kroz nebo i oblake?

Sada Crkva pokušava sve te mitove o nastanku svijeta i Kraljevstva Božjeg na nebu prikazati u obliku metafora, kao da je sedam dana stvaranja svijeta zapravo bilo 700 000 milijuna godina i da tvrdnja da je Bog s anđelima na nebu zapravo znači da je on svuda oko nas. A gdje je Raj? Gdje je Pakao? Čak i ako su nevidljivi, potpuno je jasna činjenica da su prepuni jer dosad je u ljudskoj povijesti umrlo više desetaka milijardi ljudi i svih njih trebalo je negdje smjestiti a ni nebo ni utroba zemlje to ne mogu primiti. No da se vratim na smrt. Ljudi me pitaju je li me stah od smrti još kad vjerujem da je ona kraj? Ne, mene nije strah od smrti, samo mi je žao što nakon smrti više nikad neću disati, osjećati, ljubiti... I zato nastojim uživati u ovom svijetu što više mogu i probati sve ono što želim jer nakon konačnog kraja odlazimo u vječnu bezdan vremena. A taj fenomen vremena beskonačno traje oduvijek i trajat će zauvijek. I kad pogledaš da vrijeme nema početka, onda shvatiš da je vrijeme trajalo oduvijek od trenu-tka kada si se rodio, a da ti nisi imao nikakve predodžbe o tome i smatram da će tako biti i poslije smrti... Jedno veliko ništa...

Danko Lovričević

Deutsch

Ich heisse Maria Oreb und bin für ein halbes Jahr hier in Kroatien um die Sprache zu lernen. Mein Vater kommt aus Vela Luka und meine Mutter aus Deutschland. Bisher haben wir immer schon in Deutschland gewohnt und kommen jeden Sommer nach Vela Luka zum Urlaub.

Ich gehe in die Klasse 3a, die mich sofort nett aufgenommen hat, worüber ich sehr froh bin.

Das Schulleben ist etwas anders in Deutschland als in Kroatien. In Deutschland besuche ich das Gymnasium, das im Gegensatz zu hier, in der 5. Klasse beginnt und mit dem Abitur in der 13. Klasse endet. Die Noten gehen von 1-6, wobei 1 (sehr gut) die beste und 6 (ungenügend) die schlechteste Note ist. In fast jedem Jahrgang gibt es 4 Klassen, womit wir insgesamt ca. 900 Schüler sind. Wir haben nicht mehr als 12 Fächer pro Jahr, die sich ausserdem je nach Schuljahr ändern. In der Oberstufe (Klassen 11-13) kann man viele Fächer selber wählen, für die man sich interessiert.

An Sprachen werden: Englisch, Französisch, Latein und Spanisch angeboten.

Auch ein Unterschied ist, dass alle 2 Stunden eine grosse Pause von 10-20 Minuten ist, in der man aber nur in der Oberstufe das Schulgelände verlassen darf. Deshalb gibt es in der Schule Kiosk & Cafeteria. In der Oberstufe gibt es ausserdem keine Klassen mehr, sondern Kurse, da jeder andere Fächer gewählt hat. Deshalb ist man jede Stunde mit anderen Leuten zusammen und man hat viele Freistunden, deren Nachteil ist, dass man bis zur 10. Stunde Unterricht haben kann.

Ich hoffe, ich konnte euch einen kleinen Einblick über das deutsche Schulleben geben.

Eure Maria

Hrvatski

Ja sam Maria Oreb i ja ću ostati u Hrvatskoj pola godine da bih učila hrvatski jezik. Moj otac je iz Vele Luke, a moja majka je iz Njemačke. Do sad smo uvijek živjeli u Njemačkoj i svako ljeto dolazimo u Velu Luku.

Ja idem u 3a. Učenici su odmah bili odlični prema meni. Zato sam baš sretna.

Školski život je malo drukčiji u Njemačkoj nego u Hrvatskoj. U Njemačkoj idem u gimnaziju, koja počinje od 5. razreda i završi maturom u 13. razredu.

Ocjene imamo od 1-6. ali 1 (odličan) je najbolja i 6 (nedovoljan) je najgora.

Svake godine imamo 4 razreda. Sve skupa nas je 900. Mi imamo samo do 12 predmeta na godinu, koji se svake godine mijenjaju.

Od 11.-13. razreda ("Oberstufe") mogu se sama odlučiti za predmete za koje se zanimaš.

Nude se: engleski, francuski, latinski i španjolski jezik.

Postoji još jedna razlika: iza svakog drugog sata je odmor koji traje 10-20 minuta i mogu izaći iz škole samo oni od 11.-13. razreda. Zato imamo kiosk i svoj mali kafić u školi.

Od 11. razreda nemaš više svoj razred, nego svatko bira druge predmete. Zato smo svaki sat s drugim ljudima i imamo slobodne sate, što je katkad loše zato što nekad imaš i po 10. sati nastave.

Nadam se da sam vam mogla dočarati svoju školu u Njemačkoj.

Vaša Maria

Napisala i prevela Maria Oreb uč 1. a

Svijet je lijep, a život je dar s neba

U današnjem modernom svijetu, koji uključuje ratove, glad, nemoral i izopačenost teško je pronaći nešto lijepo. Djeca umiru od gladi, ljudi se međusobno ubijaju radi novca i teritorija, životinjske vrste odumiru. Ljudsko društvo potpuno je promijenilo svoje vrijednosti. Biti dobar, pošten, srdačan i spreman pomoći više nisu vrline već mane koje te usporavaju na putu prema prestižu i moći. Sve to navodi, odnosno tjera ljude da nanose štetu, da se ne obaziru i ne vesele malim stvarima i životnim radostima, da zanemare kako je svijet oko njih zapravo predivan i kako je život dar kojeg moramo cijeniti i u kojem moramo uživati.

Ja se znam radovati malim stvarima. Rođena sam i odrasla u prekrasnom malom gradiću, na otoku u kojem se još uvijek vrednuju pojmovi poput obitelji ili tradicije. Izolacija koja je neizbježna kada odrastete na otoku učinila me neiskvarenom od strane mnogih modernih vrijednosti. Tisuću puta sam skočila u blistavo plavo more ili sam gledala zalazak sunca u okruženju netaknute prirode moga doma. Moji prijatelji su sa mnom od rođenja. Poznam ih otkad znam za sebe, i ta iskrenost i neiskvarenost ne može se ni sa čim mjeriti. Sve mi to svakog dana vraća vjeru u ljepotu svijeta i života. Ja jednostavno još nisam spremna gubiti nadu.

Mislim da je krajnje vrijeme da se ljudi počnu mijenjati, da spoznaju prave vrijednosti svijeta i života koje nemaju veze s novcem ili ugledom, moći ili slično. Imamo premalo vremena da bismo ga potratili na gluposti. Probajte jednom poslušati pjev neke proljetne ptice ili uživati u zelenilu šume, plavetnilu mora ili uhvatite nenamjeran srdačan smiješak na licu slučajnog prolaznika... Shvatit ćete: svijet je lijep, a život dar je s neba.

Napisala Ana Šeparović, 1.b.

1. Bili smo iznenađeni kada smo te na početku školske godine vidjeli u biblioteci, što radiš ovdje?
 - Služim civilnu vojsku, to je nešto novo. Prvo sam je mislio služiti tako da radim u redovnoj nastavi, ali ne možeš raditi ništa što ima veze s redovnim djelatnostima.
2. Zašto si se odlučio za civilni vojni rok? U čemu je razlika?
 - Kod mene je bilo više razloga. Prvo zato jer još nisam diplomirao i ovako mogu bolje iskoristiti vrijeme pa za vrijeme službe nešto i učim.
3. Koji posao obavljaš u knjižnici?
 - Sve što me profesori zamole.
4. Je li to išta povezano sa tvojim studijem?
 - Da. Ja sudiram matematiku i fiziku pa mi poslije možda dopuste da držim nekakvu dopunsku nastavu.

5. Namjeravaš li nakon diplomiranja raditi u prosvjeti?
 - Da, namjeravam.
6. Je li tvoj fakultet težak?
 - Ja uvijek govorim da niti jedan fakultet nije težak ako imaš volje da ga završiš, tako da meni nije teško.
7. Kako si se odlučio na taj fakultet?
 - Kad sam završio gimnaziju, nisam baš bio siguran što želim studirati, a kako mi je i otac to isto završio, nastavio sam tradiciju u obitelji. Sad se i meni to jako sviđa.
8. Sviđa li ti se ovdje?
 - Da, super je. Kada studiraš što i ja, moraš odraditi praksu, pa sam imao priliku vidjeti kolika je razlika između škola u Splitu i ovdje. Ovdje si kao doma.
9. Jesi li čuo da se povećao broj čitatelja otkada si ti ovdje? Možeš li to komentirati?
 - Nemam komentara, ali mogu reći da vi čitate više nego što smo mi čitali, posebno cure.
10. Koliko dugo ćeš još biti ovdje?
 - Još 6 mjeseci.
11. Zašto si se za odsluživanje civilnog vojnog roka odlučio baš za ovu školu?
 - Nisam znao gdje ću pa sam, na očev prijedlog, pitao za ovu školu.
12. Je li bila tvoja ideja izlet na Hum?
 - Došla je prirodno između Ofelije i mene, ali to nije kraj!
13. Imaš li još kakvih planova?
 - Imam, baš kao što sam rekao, nećemo tu stati.
14. Otkad si ovdje jesi li stekao neka nova prijateljstva?
 - Jesam, prvo s Ofelijom, baš smo se lijepo sprijateljili, a također i s profesoricom Meri.
15. Da li ti se možda svidjela neka cura?
 - O super su sve cure, ima ih puno, više nego što ih je bilo kad sam ja ovdje bio u školi.
16. Je li se u ovoj školi nešto promijenilo otkad si otišao odavde? Što to?
 - Puno toga. Počevši od biblioteke pa do uređenja škole, a i puno se više radi s učenicima.
17. Jeste li vi imali koje aktivnosti?
 - Nismo, ovo je sve novo.
18. Koje bi promjene uveo u školi i zašto?
 - Za sada sam još ovdje *outsajder* pa ne vidim nešto što bih promijenio, za to bih trebao biti više ovdje.

Ana Marija & Damira

Gotovo je. Teško je prihvatit takvu činjenicu, ali se dalje nastavlja težak i mukotrpan put. To je put pun zamki, prepreka, tuge i žaljenja, ali i mnogih ugodnih iznenađenja. Treba ući u novu fazu života svidjelo se to nama ili ne. Bravar, stolar, konobar, limar itd... ili pak gimnazija, ekonomist, elektrotehničar i sl. Nakon višegodišnjeg razmišljanja odluka je pala. Ne bih vam više želio dosađivati s raznoraznim osjećajima i emocijama pa nastavljam priču. Prof. Marinović odredila me da u ovom članku govorim o velolučkoj srednjoj školi, zato se moram pošto-poto držati te teme. Prve dojmove o Srednjoj školi Vela Luka opisat ću vam sljedećim riječima. Kao što je slučaj kod većine vas, tako je i kod mene kad mi netko spomene školu tada moje oči vide tamne i tmurne boje, a moj mozak misli samo na teške, naporne, pomalo i dosadne stvari. Prethodno opisan ambijent zbio se u meni nakon prvog dolaska u velolučku školu. Neki će mi od vas sigurno zamjeriti što samo opisujem sebe i svoje doživljaje. Naime, ne želim mnogo govoriti o drugima da ne bih rekao neke pogrešne podatke zbog kojih bih mogao biti izložen prijekorima i nezadovoljstvu ostalih polaznika prvog razreda SŠ Vela Luka. Bez nakane da budem sebičan i egoističan u sljedećim ću rečenicama uglavnom opisivati događaje, osjećaje i dojmove gledane iz moje perspektive.

Prvi susret s mojom razrednicom i razrednom učionom protekao je u mirnom ambijentu. Ne znajući da će ta učiona biti središte mojih raznoraznih nevolja, zavolio sam je. Malen i tijesan hodnik činio mi se veoma neprikladnim. Učione su, svaka na svoj način, uglavnom bile dobre. Sada bih vam, znajući što vas uveseljava, rekao neke riječi o profesorima. Većina njih su mi se, na prvi dojam, učinili veseli, ugodni i lakovjerni. Moje mišljenje sa mnom dijeli mnogo mojih razrednih kolega. Oni su svi, kao i ja, na prvi pogled doznali sve najvažnije pojedinosti o svakom profesoru i profesorici. Osim dobrih i ugodnih (kako su svi poslije doznali) u velolučkoj školi ima i dosadnih, napornih i veoma kompliciranih profesora. Vi vjerojatno znate tko stoji iza prethodnih opisa. Nakon što sam rekao dvije-tri riječi o prvim dojmovima, želio bih prijeći na najosjetljiviji dio svega vezanog uz školu; gradivo, učenje i ispit. Upisavši se u, dosad mnogo puta spomenutu školu smjer "opća gimnazija", mislio sam da će to samo biti nastavak osnovnoškolskog obrazovanja s jednom stepenicom naprijed. Međutim, poslije sam se, kao vjerujem i većina mojih kolega, uvjerio u suprotno. Prelazak iz osnovne škole u srednju može se opisati kao malen korak za mene, ali velik i težak za moj cjelokupni život. Kad su profesori prešli na ozbiljan dio nastavnčkog programa, osjećao sam se veoma malen i nezamjetan. Prolaze dani, knjige sve deblje, lekcije sve teže, a naše glave sve umornije. K tome svemu još se nadodava vrijeme jematve i maslinarstva. Cjelokupno gradivo i neobrane masline teške su stvari, ali ih mi kao njihovi "robovi" trebamo prihvatiti i izvršavati bez žaljenja i prigovora. Sada mogu reći da je stvarno počelo. Psihički me ubija spoznaja da će ovaj teški i mukotrpan period moga života trajati još čak četiri godine, a onda... Mislim da sam vas za ovo kratko vrijeme dovoljno izgnjavio, zato vas napuštam s preporukom da što je više moguće uživajte u životu do našeg sljedećeg susreta.

Uživajte u učenju.

Nema veze

SVI SU LUDI ZA ...

Jeans !!

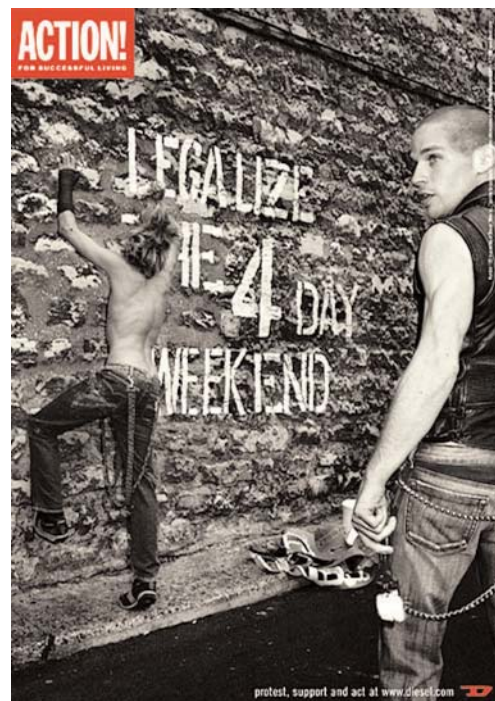

Traper, jeans je danas postao neizbježan, gotovo nužan, nekima jedini istinski pravi materijal koji nose, u kojem se osjećaju slobodno, sigurno i ugodno bez obzira na godine, spol i društveni status. 60-tih je bio vjesnik jednog bunta, borbe koja je vodila mladenačkoj slobodi, dok je danas neizostavni modni detalj

Među modnim trendovima traper nikada nije out, nikad se nitko nije usudio reći ili smatrati da je "njegovo veličanstvo" traper out. Traper je neprestano prisutan postojan i uvijek se nekako provlači, stapa s drugim materijalima, sam mijenja boju, oblik, kroj...

Kako su u prošlosti nastale prve traperice?

Pedesetih godina 19. stoljeća Levi Strauss je stigao iz Bavorske na američki zapad u vrijeme kada je vladala "zlatna groznica". U jednom skladištu vidio je ostatke čvrstog platna i na pamet mu je pala ideja kako bi se od njega mogle napraviti nepoderive i otporne hlače. Među kopačima zlata ubrzo se pročulo da su hlače koje prodaje Levi Strauss izvanredne. Izvozna luka iz koje

je dolazilo platno bila je Genova, ali je na paketima njeno ime bilo napisano na francuskom ("Genes"). U Americi su je čitali "džeins" te su tako i nazivali robu, a zbog indigo plave boje platno je dobilo ime "blue jeans". Prve traperice poznate kao *blue jean* načinjene su od takozvanog čvrstog trapera namijenjene rudarima u rudnicima zlata i drugim fizičkim radnicima i farmerima koji su trebali čvrstu i izdržljivu odjeću...

Najbitnije je da imaju mnogo džepova. Ako ste pobornik ili pobornica *jeansa* od glave do pete, nastojte samo ne miješati različite nijanse plavoga. U čemu je tolika privlačnost i neprestana aktualnost *jeansa*? Privlačnost je u tome što se traper može kombinirati ama baš sa svime. Jedan dobar par traperica je neprocjenjiv jer nam omogućuje nebrojene transformacije.

Traperice svoju popularnost duguju filmu "Točno u podne" i tada vrlo popularnom glumcu Garyju Cooperu koji se pojavljuje u njima. Nedugo nakon toga ulaze u povijest. Od trapera ili denima danas se proizvode suknje, košulje, kratke hlače, šeširi, topiči, majice, a takvom stilu odijevanja prilagodila se i industrija cipela i modnih dodataka.

Casual, sportski, elegantno, glamurozno, mladenački....
Pa sad vi izaberite!!

NT Levi's čitaj /li:vaiz/

Ninny

PUT PUTUJEM

Anacortes 2005.

Naše veliko putovanje je počelo JAKO rano ujutro na splitskom aerodromu, kad su se dvije pospane, ali uzbuđene Luške našle i krenule na put, put prema ni manje - ni više nego u AMERIKU.

Naš "avionski" put je išao od Splita, preko Münchena i Chicaga do Seattlea. To je značilo da nas je očekivalo puno sati leta... Ali, mi smo se (kako prave) snašle "samo tako" i išle po aerodromima kao da smo stoput bili tamo. I napokon, nakon 32 sata putovanja stigli smo u Anacortes. Došli smo oko ponoći te, nakon što smo upoznali Nikki &

Johna & malog Kasimira, odvezli su nas u naše, kako oni kažu "homestay families", tj. u obitelji koje će nam postati dom na određeno vrijeme. Sljedeći dan bio je rezerviran za odmor pa smo ga nas dvije različito provele. Petra je, kod svoje obitelji, išla kampirati, dok sam joj se ja pridružila kasnije popodne, nakon dana provedenog u društvu svoje "homestay mom". Na kampiranju smo upoznale moje američke rođake, koji su u to vrijeme imali obiteljsko okupljanje (a obitelj kod koje je bila Petra je jedna od tih rođaka), tako da smo ostale izgubljene u mnoštvu imena... Ovo je i Petri i meni bilo prvo kampiranje ikad, stoga smo uživali u svakom dijelu: ribarenju, kamperskoj vatri, spavanju u vrećama za spavanje u šatorima... Sutradan, nakon što smo se oprostile od kampera i sredile, išle smo planinariti. Tad smo prvi put vidjele djecu Japance koji su došli u isto vrijeme u

Anacortes kad i mi. Samo, oni, za razliku od nas, nisu znali kako se sporazumjeti s domaćinima te su većinom govorili pantomimom. Sljedeća dva dana provele smo uživajući u Arts&Craft Festivalu i prodajući čevapčiče na Croatian Cuisine štandu i naravno, uživajući u privilegijama besplatne hrane i limunade (mi kao velike radnice smo popili većinu njihove limunade...). Kako smo se upoznale s Japancima, pozvali su nas na tradicionalni obred koji je uključivao kaligrafiju, tj. crtanje njihovih riječi. U nedjelju su nam ljubazno predvidjeli dan za odmor, koji smo provele zajedno kod moje obitelji. Cijeli dan smo provele u već uhodanom ljenčarenju, izuzev dvije-tri šetnje s psima (koji su bili obavezan član moje obitelji), i surfanja po internetu, mejlanju itd. U ponedjeljak smo se oko 9 skupili mi (i Japanci) i uputili se u Seattle. Tamo smo

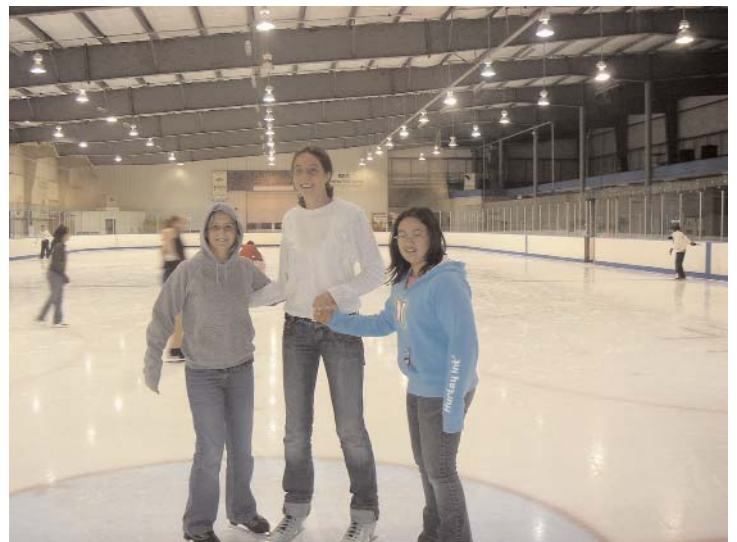

proveli dan u shoppingu, iščekujući večer kad ćemo vidjeti našu prvu baseball utakmicu. Ekipa je bila super, Japanci su se iskazali kao pravi navijači, tako da smo uz hot-dogove i limunade donijeli sreću ekipi iz Seattlea, Marinersima kojima ova sezona i nije bila pretjerano uspješna (vidi se: Kad dodu dvije Hrvatice, odmah pobijede...). Još u navijačkom raspoloženju oko 11 navečer uputili smo se natrag kući školskim autobusom u kojem smo slušali izljev pameti američke mladeži ("Hrvatska je blizu Španjolske." ili "Pa ja sam oduvijek mislio da ste vi iz Azije i da imate kose oči."), koji očitito još nisu načisto sa kartom svijeta. Utorak smo dočekale umorne, ali svejedno uzbuđene... Don & Joyce & Julia Lapsworth su nas vodili u shopping i kasnije na klizanje. Budući da mi je ovo bilo prvo klizanje, bila sam uzbuđena, a Petra i nije baš pomagala ("Pazi na prste kad padneš da ti ih netko ne...", prestrašno!) svojim izjavama. Ali, pokazalo se da sam prirodni talent u klizanju, što sam i dokazala, pavši samo

jednom, i to ne svojom krivnjom (JUPI!). Srijedu sam jedva dočekala. Diane (moja homestay mama) nas je vodila na whale-watching, tj. promatranje kitova, gdje smo se, iako je bilo grozno hladno, proveli super i vidjeli velikog sivog kita koji je bio željan pažnje te je nerijetko prolazio ispod broda i davao nam super priliku da ga vidimo (a bio je ogroman...). Otrpilike tog dana smo zaključili da ću ja ostati do kraja ovog "izleta" kod Diane, što mi i nije bilo krivo jer sam je zavoljela ovih dana koje sam provela s njom. Četvrtak je bio veliko uzbuđenje za obadvije jer su nas Lunsfordi vodili NA JAHANJE. Nakon što smo naučile kako se čisti i drži konj, napokon smo dobile priliku da ga zajašemo i to je bilo predivno iskustvo... Nismo željele sići s konja, ali eto... natjerali su nas. Malo poslije, istog dana, odveli su nas na "seoski sajam" (County fair) gdje se izlažu životinje, štandovi... lunapark. Išle smo na sve žive opasne vožnje i super se zabavile. Igrale smo razne nagradne igre u kojima je Petra osvojila velikog majmuna (koji je radi sigurnosnih razloga ostao u posjedu LuLu, mlađe kćeri Petrine "mame"). Sutradan smo se spremale za put. Naime, trebale smo provesti vikend s Lovrićima u Seattleu, čemu smo se jako radovala. Nakon što smo iznajmili ogroman auto, krenuli smo. Na putu smo, naravno, stajali u trgovačkim centrima za u shopping, a dan smo zaključili ponoćnom večerom u ribljem restoranu gdje smo Petra i ja kao i obično naručile Fish&Chips. U američkim restoranima nismo prepoznavale ni jedno jelo, tako da smo uvijek (iz sigurnosnih razloga) naručivale isto. Oko 1 u noći smo stigli na odredište, u kuću u kojoj stanuje prijateljski duh, Mr. Murphy, što su nam odmah rekli te nam malo pokvarili san. Sutradan smo proveli obilazeći Seattle, uključujući China Town i zoološki vrt koji je ogroman i jako zanimljiv. Navečer su nam dopustili da izaberemo film u kinu, tako da smo se (nakon što nismo

uspjele naći Rat svjetova i Batman Begins) odlučile pogledati Fantastic Four. Još jedna noć s duhom, ovaj put mirnija, jer smo čule cijelu pripovjest o Mr. Murphyju. Nedjelju smo, nakon prospavanog jutra, proveli napola kupujući i napola se družeći na Croatian Fraternal Picnicu, gdje su svi nas opet (ne)očekivano iznenadili izjavama tipa "I kako je vama dok ste još u Jugoslaviji?" i "Pa, Sarajevo više ne postoji, uništeno je u ratu.". Svi su tamo plesali i pjevali, i to ne samo naše, već i bosanske i hercegovačke pjesme. Atmosfera je bila prava "domoljubna" tako da je nekima bilo žao otići. I, po završetku vikenda, vratili smo se umorni & sretni u dobri, stari Anacortes. Ponedjeljak je bio rezerviran za jutarnju misu, pa smo popodne otišli s Diane na modnu reviju, malo drugačiju nego što je mi znano, ali jako zabavnu. Utorak je bio dan kad se Petra službeno doselila u moju "homestay" kuću i tamo, sa mnom provela ostatak odmora. Tog istog dana smo išle u vodeni park gdje smo nadoknadile sve dane bez mora, i to na slideovima. Vrijeme je bilo prohladno, ali nas je grijao adrenalin kad smo se spuštale iz jaaaako visokog slidea. Po povratku iz vodenog parka išle smo na satanak s Duaneom Clarkom, gdje smo se predstavile ljudima iz doma za starije osobe i primile poklone od svih njih. Sutradan smo većinu dana proveli na Mt. Bakeru sa Sam Gebalom, jako simpatičnim čovjekom koji nas je tamo odveo i upustio se s nama u avanturu prelaženja rijeke preko kamenja. Te večeri smo imale, po običaju, filmsku večer, gdje bismo odgledale pola filma, onda zaspale na kauču, probudile se oko 5 i prebacile u krevet. Četvrtak smo provele u shoppingu s Kathy&Jenny Yves, nakupovale smo toliko stvari da nismo mogle nositi više vrećica. Poslijepodne smo provele družeći se s američkim tinejdžerima i igrajući X-Box. Petak je prošao u duhu kina ("March of the penguins", iako je Petra žarko željela gledati horor na koji smo slučajno naišli "Red eye") i bazena gdje smo se isplivale, iskakale..., tj. sve što nismo mogle činiti zbog hladnog mora. U subotu nas je Ann Thatcher (Petrina nesuđena homestay obitelj) vodila u jedan slatki, mali gradić Port Townsend, gdje smo proveli pola dana i onda se,

zbog oproštajne večere, vratili u Anacortes. U Croatian Clubu je održana oproštajna večera za nas (zelje, mahune, pohano meso...) i podijeljeni su darovi, pozdravi, održale smo govor, što su nagradili burnim pljeskom i željama da nas posjete u Hrvatskoj & da im se što prije vratimo. Ostatak subotnje večeri je protekao u tihom pakiranju, prebrojavanju stvari, provjeravanju je li imamo putovnice & karte... Nedjelja je došla brzo i tiho, donoseći zadnji dan u ovom "malom", živopisnom mjestu prepunom ljubaznih ljudi. Misa na kojoj smo se po zadnji put oprostili od svih koje nećemo više vidjeti i posljedni pozdravi su nas iznenadili, jer nismo ni shvatili koliko brzo je ova pustolovina završila. Torbe i kovčezi su spakirani, suze počinju teći, vrijeme je da se oprostimo od obitelji s kojom smo živjeli cijelo ovo vrijeme, da se ukrcao s Lovrićima u auto i započnemo zadnji korak ovog putovanja – put kući. U Seattleu smo se pozdravili sa svima koji su bili tamo, bilo je i kasnih reakcija na oproštaj, suze su i dalje tekle, a sutradan ujutro: zbogom Ameriko, zdravo Hrvatska!

Ovo putovanje je stvarno bilo jedno od najljepših iskustava koje sam doživjela. Svi koje smo upoznale, ili kojima smo samo stisnule ruku, potrudili su se da nam boravak u Americi ostane u lijepom sjećanju i moram reći da su uspjeli. Išla bih opet bilo kad i preporučila bih svakome da ide jer Amerika je prilika koja se ne propušta! Možda se više nikad ne vratim u Ameriku, tko zna, možda i da, ali jedna stvar je sigurna: Gdje god nas odveo život, kojim god putem nas usmjerio, koje god nam prepreke postavio, mi ćemo znati jedno: uvijek ćemo imati Ameriku!

Nutella Queen

KUHARICA

Karmen kuha!!

Krem-palačinke

- 8 dag margarina ili maslaca
- 5 žumanjaka
- 5 dag šećera
- 5 dag brašna
- limunova korica
- 3 dcl mlijeka
- snijeg od bjelanaca
- šećer s vanilijom

Margarin ili maslac se miješa sa šećerom dok ne postane pjenast, dodaju se žumanjci i limunova korica. Kad je dobro izmiješano, dodaje se neizmijene brašno i mlijeko i na kraju snijeg.

Od te smjese peku se palačinke samo na jednoj strani i stavljaju u zdjelu tako da pečena strana dođe na nepečenu. Svaka palačinka posipa se s malo vanilin-šećera. Kad su sve ispečene, ugriju se u pećnici.

Plan rada:

1. prirediti namirnice
2. miješati margarin i šećer
3. dodati žumanjke
4. dodati naribani limun
5. dodati mlijeko i brašno
6. tući snijeg
7. dodati snijeg
8. peći, stavljati u zdjelu, šećeriti
9. ugrijati

Bilo je to prošlog ljeta, more se pjenilo, a ja sam sjedila na plaži i gledala zalazak sunca. Razmišljala sam kako bi bilo lijepo da mi sada priđe princ na bijelome konju o kojem toliko sanjam i da me poljubi sad pred zalazak sunca. Krenula sam kući i gledajući u pod, zanesena svojim mislima, udarila sam nehotice u jednog crnog mladića koji je imao velike plave oči. Oh, kako su me se samo dojmile..... !!!!! Ispričala sam mu se što sam ga udarila, a on je na to samo odgovorio da mu je čak i drago što je naletio na tako lijepu curu kao što sam ja. No, kada je otišao, ugledala sam na podu njegovu posjetnicu i osobnu iskaznicu. Okrenula sam se ne bih li ga vidjela negdje u blizini, no već je bio previše daleko. Uzela sam to s poda i krenula kući s velikim smiješkom na licu. Navečer sam ležala na krevetu i gledala u njegovu posjetnicu na kojoj je bila napisana njegova e-mail adresa. Odlučila sam mu poslati poruku. Na moje veliko iznenađenje, odmah mi je odgovorio. Bila sam presretna! U početku mu nisam željela reći tko sam, no kada me počeo preklinjati, odlučila sam mu poslati svoju sliku i ispod nje sam napisala: "IMAM NEŠTO TVOJE". Uzvratilo mi je porukom u kojoj je pisalo da ne može vjerovati jer da cijelu večer razmišlja o meni i da nastoji doznati moj broj mobitela ili telefona iako mi nije znao ni ime. Bilo mu je drago što ga je upravo doznao. Tako smo se dopisivali tjedan dana sve dok mi nije jednog dana rekao da se želi naći sa mnom na plaži blizu koje smo se sudarili. Bila sam oduševljena jer je on možda taj princ na bijelom konju o kojem toliko sanjam..... Odlučili smo se naći u 19 sati. Kasnio je, ali se ispričao rekavši mi da se na to počnem navikavati. Nježno me zagrlio, prislonio svoje usne na moje, poljubio me i rekao mi da me voli. Otada je prošlo godina dana. Taj dan, taj trenutak kad me prvi put poljubio nikada neću zaboraviti u životu. Bila je to ljubav na prvi pogled koja i dandanas traje....

lady m

MOJA STRANICA

Jeste li znali?

Jeste li znali da je doručak najvažniji obrok u danu i nikako ga ne biste trebali izostaviti. Ovaj obrok osigurava energiju potrebnu za početak dana, njime kontroliramo osjećaj sitosti tijekom dana, te nam pruža neophodnu energiju potrebnu za rad mozga. On poboljšava radne sposobnosti. Tinejdžeri koji doručkuju pokazuju znatna poboljšanja u testovima, te povećanu sposobnost koncentracije, a također su zainteresiraniji za rad i kreativniji su.

Preskakanje obroka utječe na menstrualne tegobe. Ispitivanja u Japanu utvrdila su da studentice koje povremeno doručkuju ili uopće ne doručkuju imaju češće menstrualne bolove od onih koji doručkuju svaki dan. Studentice koje uopće ne doručkuju pokazuje sklonost opstipaciji.

Zato, započnite dan s novom navikom - nakon ustajanja - doručak. To može biti malokalorični obrok s kukuruznim, zobnim ili pšeničnim pahuljicama prelivenim mlijekom ili jogurtom. Ako želite više energije, odaberite musli s komadićima voća, orašastim plodovima i čokoladom. Nije loše početi dan s nekim namazom, a ako imate više vremena, možete ispržiti jaja.

Čemu služe raznobojne plastične narukvice?

Ikod nas su ovog ljeta bile posebno popularne. To su narukvice "podrške", modni detalj, koji ima cilj sakupljanje novca od prodaje za neku dobrotvornu akciju. Nažalost, u nas su se pojavili "lažnjaci" koji ispunjavaju trend, a ne svrhu, proizvedeni u Kini.

Ako želite kupiti onu pravu koja je stvarno namijenjena nekoj akciji u Hrvatskoj, možete je nabaviti u prodavaonicama Magma (Turbo limač u Splitu) a novac od prodaje namijenjen je Hrvatskom centru za razminiranje. Udruga Debra izdala je svoju zeleno-ljubičastu s riječima "I support Debra".

Poznati koje nose narukvicu: Nicole Kidman (ružičastu za pomoć oboljelima od raka), Robin Williams (žutu za mlade oboljele od raka), Prince Albert od Monaka (žutu), Goldie Hawn (ružičastu). U Hrvatskoj narukvicu nose: Karmela Vukov Colić, Zlatko Kranjčar, Hrvoje Rupčić, Vlado Šola, Roman i Ian.

Odakle pojam Big Brother

To je lik iz romana "1984" koji je napisao engleski književnik George Orwell (autor i Životinjske farme). On je vladar koji neprestano promatra ljude i kontrolira sve što oni rade ne dopuštajući im nikakvu slobodu. Ako se neki vladar ne ponaša u skladu sa zakonom ide na raport Big Brotheru. Big Brother kontrolira prošlost, sadašnjost i budućnost. Njegove su tri zbunjujuće parole:

- Rat je mir;
- Sloboda je ropstvo;
- Neznanje je moć.

OVAN

Ovaj mjesec je za vas jako uzбудljiv... Prvo će te se pokliznuti i pasti u lokan. Nakon toga netko će vam ukrasti mobitel i pročitati sve vaše ljubavne poruke – pazite da se ne nađu na oglasnoj ploči u školi.

Zdravlje: Posjetite zubara prije nego vam otpadnu svi zubi. Novac: Provjerite je li možda imate neku rupu u džepu. Ipak nije sve tako loše, u ljubavi su vam ovaj mjesec zvijezde zaista naklonjene, upravo dok ovo čitate, vaša simpatija misli na vas i razmišlja o tome da vas pozove na spoj.

BIK

U školi očekujte samo dobre ocjene, ali zbog toga će vas svi nazvati štreberom / štrebericom.

Zdravlje vam je savršeno, puni ste energije koju nažalost trošite na štrebanje. Preporučamo vam da se počnete baviti nekim sportom. U ljubavi nemate sreće, ako imate curu/dečka ostavite je/ga prije nego što to učini on/ona. Vaše raspoloženje će se popraviti kad dobijete na lotu – na žalost to će biti dovoljno samo da se riješite svih dugova.

BLIZANCI

Blizanci su poznati kao bahate babe tračare i zbog toga vam se netko želi osvetiti. Savjetujemo vam da se što manje zadržavate na školskim hodnicima jer najmanje što vam se može dogoditi je da se pokliznete na koru banane pred cijelom školom. Vaše zdravlje ovaj mjesec je odlično, osim što ćete polomiti nekoliko kostiju.

Ljubav: Nakon što se pokliznete na koru banane i doživite još mnogo neugodnosti i sve to sazna vaš parner... što očekujete?!?!?. Vaša novčana situacije je jako loša, nemate ni kune, ni eura – uzrok tome je prekomjerno uživanje na vrućim linijama.

RAK

Na meti ste svih nastavnika ovaj mjesec. Bilo bi vam najpametnije da napokon počnete učiti jer vam se u dnevniku pomalo nagomilavaju jedinice. Ljubav: Osvrnite se oko sebe i shvatit ćete da se vaša ljubav ljubaka s vašom naj prijateljicom / prijateljem. Zdravlje: Pomalo počinjete padati u depresiju... Vaša novčana situacija je jako loša, nažalost sav novac ćete potrošiti na tablete za smirenje.

LAV

U školi – srednja žalost. U ljubavi nemate mnogo sreće, s partnerom idete na prekrasno romantično putovanje, koje će ubrzo postati katastrofa, vaš partner će shvatiti da je homoseksualac... Ali dobra domaća rakija će riješiti sve vaše ljubavne probleme. Zdravlje: Čuvajte se pretjeranog živciranja. Novac: Kao i uvijek vama nikad dosta novca, trošite ga na potpuno bespotrebne stvari, a ovaj mjesec to će biti posebno uočljivo.

DJEVICA

Škola: Vi se učenjem uopće ne zamarate, niti vam to pada na pamet. Osvrnite se po školskim hodnicima i vidjet ćete da vas negdje promatra tajni obožavatelj/ica. Ako se potrudite i shvatite tko je to, onda očekujte da će vas pozvati na spoj.

Zdravlje: Čuvajte se želučanih tegoba i pretjerane iscrpljenosti. Novac: Ako budete pregledavali svaku kantu za smeće, možda nađete mnogo, mnogo novca.

VAGA

Škola: Puno boljih ocjena, ali i puno neopravdanih sati. Ljubav: Dok vi budete doma ležali u gripi, vaš partner će uživati u ljubavnim avanturama. Zdravlje: Čuvajte se gripe ako partnera želite imati pod kontrolom. Novac: Dobit ćete na sportskoj kladionici veliku svotu novca i dok ga budete prebrojavali, zapuhnut će veliki vjetar i sve vam odnijeti. Ako to želite izbjeći, savjetujemo vam da se ne kladite jer je vjetar nemoguće izbjeći.

ŠKORPION

S vama ovih dana stvarno nešto nije u redu, kasnite u školu, stalno nešto muljate, izmišljate glupa opravdanja samo da vas ne pitaju... Ljubav: Štreber iz prvog razreda je izgubio glavu za vama – zbog vas je neki dan dobio jedinicu. Zdravlje: Imat ćete jako veeliikeee probleme s probavom. Novac: Vama novac ionako služi samo za izlaske, pa zašto ne iskoristite svog štrebera?

STRIJELAC

Škola: To je za vas nepoznat pojam. Ljubavi vama ovaj mjesec ne nedostaje. Igrajući pikado, strjelicom ste pogodili srce jednog jako slatkog jarca koji padne u `komu` kada prođe pored vas. Zdravlje: Počnite se baviti nekim sportom kako biste zadržali liniju. Savjetujemo vam i da pokušate ne prolaziti ispod balkona jer postoji velika mogućnost da vam neki pitar padne na glavu. Novac: Dobro protresite džepove, možda pronađete još neku lipu.

JARAC

Ovaj mjesec ćete imati velikih problema sa znojenjem ispod pazuha. Savjetujemo vam da se češće tuširate. Ljubav: Kad vaš partner osjeti vaš miris – prepostavite i sami što će biti. Zdravlje: Imat ćete problema s noćnim morama, zapravo više ni sami nećete znati što je stvarnost, a što san. Novac: Veliku količinu novca ćete potrošiti na razne dzodoranse, zar ne shvaćate da vam to neće pomoći? Škola: Vaše znojenje ima prednost, ne očekujte puno ispitivanja ovaj mjesec jer vam se nastavnici neće moći ni približiti.

VODENJAK

Kao i uvijek, učenje vam je na zadnjem mjestu, a markiranje na prvom. Prije nego što markirate, pokušajte smisliti jako dobra opravdanja. Zdravlje: Patit ćete od velike glavobolje smišljajući opravdanja. Novac: Nemojte pretjerano vjerovati igrama na sreću ako ne želite potrošiti veliku količinu novca, radije nastavite smišljati opravdanja. Za ljubav nemate vremena jer još uvijek smišljate opravdanja.

RIBE

U školi će biti jako naporno, samo učenje, bubanje, štrebanje, a zapravo ništa vam neće biti jasno. Novac: čuvajte za repeticije iz matematike, fizike, kemije, engleskog, njemačkog... Ljubav: Zaljubit će te se u instruktora/icu iz matematike. Zdravlje: Nakon štrebanja i bubanja vam ne preostaje ništa nego da ispalite na živce, jedina nada vam je vaš instruktor/ica iz matematike.

Beč – Prag

28. 8. 2005. – 03. 09. 2005.

28. 08.-og sunčanog nedjeljnog poslijepodneva započelo je naše dugo očekivano maturalno putovanje, na koje su uz nas učenike posli i nastavnici Tunjo, Lena i Zorica.

Ozarenih lica, puni očekivanja i pomalo nestrpljivi skupljali smo se na veloluškom pristaništu i željno očekivali da se na našem obzoru pojavi brod, koji će nas povesti u pustolovinu.

Kada smo se oprostili od roditelja i obećali im da ćemo slijediti sve njihove savjete, prtljagu u ruke i krenuli smo na brod.

Nakon što smo jedva uhvatili mjesto na palubi broda i posljednji pogled bacili na tužna roditeljska lica, počela je naša fešta.

Brod je bio pravo mjesto da pod otvorenim nebom, uz predivnu sliku sunčeva zalaska, ispričamo jedni drugima doživljaje s ljetnih praznika, da se slikamo i okrijepimo još toplom domaćom spizom, koju su nam naše brižne majke spremile za put.

Oko 21:30 došli smo u Split, smjestili prtljagu u bus koji nas je čekao, prebrojili se i krenuli.

Pred nama je bio dug put, no vrijeme je tako brzo prolazilo da se nismo uspjeli ni smjestiti, a već smo došli pred granicu.

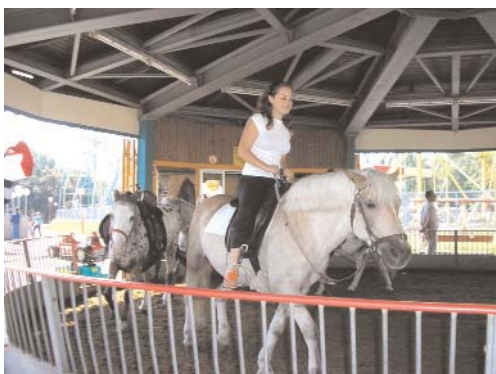
Do jutra su neki pjevali, dok su drugi bezuspješno pokušavali uhvatiti malo sna, a kad je bus napokon utihnuo, nastavnica Lena nas je obišla te, videći da je situacija pod kontrolom, zadovoljno se vratila na svoje mjesto.

Ujutro nas je probudio "glasić" našeg dragog vodiča Andreja koji nas je počeo obasipati informacijama o Beču, što se nastavilo tijekom cijelog dana.

Kad smo se napokon iskrcali, bacili smo se na razgledavanje predivnog i preskupog Beča s našom novom vodičkom, koja nas je zadivila svojim pričama i, naravno, naglaskom! Nakon toga slijedila je, za neke najluđa zabava tijekom putovanja, PRATER - bečki zabavni park.

To je svakako bilo pravo mjesto za podizanje adrenalina; Kuća strave, Vlak smrti, vrtuljci. Svatko je prema hrabrosti pronašao nešto za sebe, no najhrabriji od nas zacijelo su bili nastavnik Tunjo i nastavnica Lena koji su jedini odlučili provozati se super brzom biciklom oko PRATERA!

Bez obzira na hrabrost, bilo je lijepo na trenutak postati dio te bajke čemu su svjedočila i naša blijeda lica nakon svih tih uspona, padova i okretaja!

Uvečer smo iscrpljeni stigli na naše odredište; u praški hotel koji se na prvi pogled doimao i previše otmjen za naše ukuse, no kad smo već tu, nije nam preostalo ništa drugo nego uživati u predivnom okružju hotela i usput upoznati i neka nova lica.

Idući dani našeg boravka u Pragu bili su jednako zanimljivi pa smo tako obišli mnoge znamenitosti, ludo se zabavljali u disku uz domaću glazbu zbog koje su nas jedva odveli iz diska. Jednako smo se dobro zabavljali i po sobama, u vrtu ispred hotela, uživali u "odličnoj" češkoj hrani nakon koje smo žurili u hotel na večeru, nasmijavali "nepomične" češke stražare. Neki su naučili tako dobro češki da su čak neke uvjerali da recepcionarki Jaški treba odnijeti jastuke na recepciju. Drugi su uživali u sauni, teretani, bazenu, a neki su cijelu ekskurziju strahovali da im neprijateljski raspoloženi Dubrovčani ne zakucaju na vrata ili ukradu prtljagu...

I tako smo nakon tih nezaboravnih dana ostavili Češku bez "par" litara pive te se punih ruku, ali i srca vratili na naše tlo, dočekani sretnim licima naših roditelja.

Dani koje smo ostavili iza sebe bili su puni smijeha, zabave i uzbuđenja, mnogo smo toga vidjeli i doživjeli, ali, što je važnije, dosta smo se zbližili, a rodile su se i neke nove ljubavi, vrijeme je prošlo u tren, a ono što nam ni vrijeme ne može oduzeti uspomene su koje svatko od nas nosi u srcu!!!!

Frankica Žuvela